

Andrei og det grimme ord

Julie C. Donaldson

Baseret på en sand historie

»Ved omvendelse vil jeg finde vej«

(Liahona, okt. 2004, s. L16)

»Du tror, du er bedre end alle andre, fordi du ikke bander,« sagde Nikolai i frikvarteret.

»Det er ikke rigtigt,« sagde Andrei.

»Hvorfor siger du så ikke et bandeord? Bare et?«

»Det gør du ikke af. Alle andre bander.«

Andrei trak på skulderne. »Jeg har bare ikke lyst til det.«

Andrei vidste, at det var forkert at bande, og det fik Helligånden til at fortrække sig. Andrei ville gerne have Helligånden hos sig. Derfor bandede han ikke.

Andrei var ny i skolen, og indtil videre var Nikolai den eneste i hans sjetteklasser, der ville være venner med ham. Men Nikolai plagede ham med det bandeord hver eneste dag. Og for hver dag blev Andrei lidt mere træt af at sige nej. Desuden var Andrei

bange for, at Nikolai ikke ville være hans ven mere, og så ville han blive ret ensom.

»Sig nu bare et bandeord,« sagde Nikolai efter skole. »Så siger jeg ikke noget om det mere.«

Til sidst var Andrei så træt af at blive plaget, at han sagde et bandeord – et, der ikke var *alt for* slemt.

Nikolai nikkede. »Godt, nu er du en af os.«

Efter det begyndte Nikolais andre venner også at tale med Andrei. De spiste frokost sammen med ham, og de spillede fodbold

med ham i frikvarteret. Men at være med i Nikolais vennegruppe var ligesom at gå i kviksand. Jo mere tid Andrei brugte med dem, jo mere kom han til at tale og gøre som dem. Og de bandede allesammen. En hel masse. De grinede af og svinede hinanden til. De sagde grimme ting om deres lærer. De blev gale og gjorde en masse grimme ting. Stille og roligt begyndte Andrei at føle sig mere vred og fandt mere og mere anledning til at bande.

En aften da mor og far var ude, kom Andrei og hans storesøster Katya op at skændes over, hvad de skulle se i TV. Inden Andrei nåede at tænke over det, slap der et bandeord ud af hans mund.

Katya så chokeret ud. »Jeg siger det til mor.«

Andrei løb op på sit værelse og smækkede døren. Hvad var der galt med folk? Hvorfor gjorde de ham hele tiden vred? Da hans forældre kom hjem, åbnede Andrei døren på klem og hørte Katya sige: »Mor, Andrei bandede ad mig.«

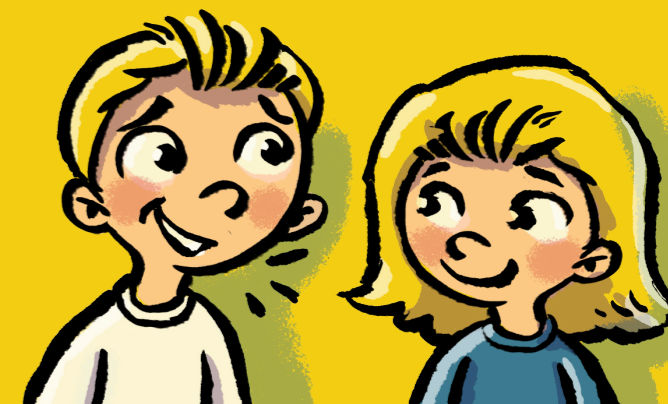
»Hvabehar?« Mor lød overrasket. »Andrei bander da ikke.«

Andrei lukkede døren og kastede sig på sin seng. Han tænkte over, hvor meget han havde ændret sig, efter han var begyndt at bande. Det var længe siden, at han havde følt Helligånden.

Andrei knælede ned ved sin seng og begyndte at bede. »Kære himmelske Fader, jeg er ked af, at jeg har været så led og vred. Jeg er ked af, at jeg er begyndt at bande. Jeg vil gerne blive bedre.«

Mens Andrei bad, fik han en varm følelse i brystet. For første gang siden han var begyndt at bande, følte han sig rigtig glad. Han vidste, at Gud elskede ham, og han kunne mærke Helligånden. Han følte sig tilgivet, og han vidste, at han kunne ændre sig og blive bedre.

Efter han havde bedt, fortalte han mor sandheden og sagde undskyld til Katya. Andrei fik det bedre efter det. Det føltes godt at omvende sig.

Den næste dag i skolen spiste Andrei ikke frokost med Nikolais gruppe. I stedet for satte han sig ved siden af nogen børn, han ikke kendte. Det kom til at tage lidt tid, men Andrei vidste, at han ville finde nye venner, der var gode og glade, og som ikke bandede. Ligesom ham. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

UDFORDRING

»Jeg vil omtale vor himmelske Faders og Jesu Kristi navn med ærbødighed. Jeg vil ikke sværge eller bande« (Mine evangeliske standarder).

Skriv eller tegn på den ene side af papiret, hvordan gode ord får jer til at føle. På den anden side af papiret skriver eller tegner I, hvordan grimme ord får jer til at føle.

Læs 3 Mosebog 19:12. Hvorfor er det vigtigt at bruge vor himmelske Faders og Jesu Kristi navn med respekt?

Spørg en forælder eller leder om, hvorfor vi bør bruge et pænt sprog og hvordan det har velsignet dem.

Jeg udfordrer mig selv til at ...

